

*de psalmo
lxviii;*

Hoc tempore
in hoc seculo
exorti sumus
et aggregati
populo dei: qui
iam holus illud ex grano syna-
pis tendit brachia sua: quoniam
fermentum illud quod primo contem-
tibile fuit fermentavit tres men-
suas: id est totum orbem terrarum
reparatum ex tribus filiis noe: quoniam
ab oriente et occidente et a regione
et austro ueniunt. qui recumbunt
cum patribus: expulsis foras
eis qui de moy carne sunt nati: et
quorum fidem non sunt imitati.
Ad hanc ergo christi ecclesie gloriam
oculos aperimus: et illam sciamus
cui gaudium indictum ac predic-
tum: quod plures filios habitura
uirum. iam talem inuenimus qui ob-
lita est obprobriorum et ignominie
uiduitatis sue et ideo possunt for-
te mirari cum uoces humilita-
tis christi uel nostre relegimus in ali-
quibus prophetia. Et fieri potest ut miri-
erent afficiamus: quoniam non eo tempore
uenimus quando ista cum sapie-

7
legebantur abundante pressu-
ra. Sed rursus si abundantia
tribulationum cogitemus et in
ambulamus uia cognoscamus:
si tamen in illa ambulamus que
sit angusta et pressuras et tri-
bulationes producat ad uicem
sempiternam quam: ipsa que in
rebus humanis uocatur felici-
tas: plus sit timenda quam mise-
ria quandoquidem miseria plerumque
affert ex tribulatione fructum ho-
minum: felicitas autem corrupto
animam perversa securitate et
dat locum diabolo temptatori:
cum ergo cogitauerimus prudenter
et recte sicut psalmo hec uicima
temptatione esse uitam huma-
nam super terram: neminemque o-
mnino esse securum nec debere esse
securum donec ad illam partem
ueniamur: unde nemo exiit am-
icus quo nemo admittit inimicum
etiam nunc in ipsa ecclesie gloria
agnoscimus uoces tribulationis nostre
et tanquam membra et compage ca-
ritatis subdita capiti nostro: et nos
in uicem retinentia dicemus de
psalmo quod hic dixisse inuenimus
martyres qui fuerunt ante nos

quia tribulatio communis: omnibus
ab initio usque in finem. Tamen istum pa-
limum quem tractandum suscepimus: de
quo loqui cantant uirum in uole dñi pro-
sumum: in gratia synapsi agnoscamus
paululu ab altitudine holere: et dif-
fusione rancor: et ab illa gloria ubi a-
ues celi requiescunt: auocem cogita-
tionem. Et hoc magnitudo que nos
delectat in holere: qui de paruo sur-
rexit audiam. Xpc enim hic loquitur:
sed iam scientibus dicim. Xpc non solum
caput sed et corpus: ex ipsis uerbis agnos-
cam. Nam qui hic loquitur: dubitare
omnino non permittam. Hic sunt enim ex-
pressa uerba que in eius passione comple-
ta sunt: dederunt in escam meam fel-
liti meam potauerunt me a ceto. Quia
uoluit illa ad uictoriam impleta scilicet: et pro-
fuit quam predicta sic reddita sunt: xpc
ipse dixit: sitio pendens in cruce et
ad hoc uerbum ei accit in sponsa
daturum esse quod accepto dixit consu-
mari est et in clivato capite reddidit
spiritum ostendens ista omnia que predic-
ta sunt in illo fuisse et consummata: non
uice hic aliud intellige. Apud autem lo-
quentes de xpo: testimonia ex ipso pal-
mo dederunt. Quis autem de uerbo ase-
tentur conuenit: quod quis agere non sequit-

tur auerter. Ego xpc hic loquitur:
magisque nobis demonstrandum est
ubi eius membra loquitur: ut ostenda-
mus quod totus hic loquitur qui dubitamus
quod xpc loquatur. Titulus passionis
in finem per his que commutabuntur ipsi dedit.
Sed commutationem in meliorem audi: commutatio enim
ul' in meliorem est: ul' in deterius. Adā et eua in deterius
et adam et eua xpo helerunt in me-
lius commutati sunt. Sicut enim per
unum hominem mors: ita et per unum ho-
minem resurrectio mortuorum. Et sicut
in adam omnes moriuntur: sic et in xpo
omnes uiuificantur. Ab eo quod forma
uito dñs mutat adam: sed in per in-
quitas sue. Ab eo quod operata est iniquitas
mutantur fideles: sed in meliorem per gratiam dei.
Ut mutarem in per nostra iniquitas fu-
it: ut mutarem in meliorem in nostra in-
ticia: sed gratia dei prestat. Quod ergo in per
mutati sumus nobis in per uerbum quod in
meliorem commutamus deum laudem. Per
ergo iste passio que commutabuntur. Unde
autem ista commutatio facta est: non ex pas-
sione xpi: pascha ipsum latine ter-
minus interpretatur. Non enim pascha gra-
cum nomen est: sed hebreum. Resonat
quidem in greca lingua passione et
paschi pati dicitur. Sed consuetudo he-
breum eloqui: aliud indicat. Pas-

[Faint, illegible handwritten text at the bottom of the page, possibly a library stamp or marginal note.]

cha transitu comendat. Quid amo-
nuit q. iohs euanglista q. imine-
te passione cum ueniret dñs
ad cenam: q. comendatio facti
corporis & sanguinis sui: ita loq̄t.
Euañto uenisti; hora qua transieris
ibe de hoc mundo ad p̄t̄m. Exps̄to
g. transitu pasche. Sed nisi ipse tra-
sires de hinc ad p̄t̄m q. p̄t̄ nos
ueni: nos qm̄ hinc transire pos-
sem. q. n̄ p̄t̄ leuandū aliqd̄ desce-
ndū sed cecidim̄: Ipse autē n̄ ce-
cidit sed descendit: ut eum q. ce-
cidit subleuaret. Transitus g. q.
illū q. n̄ hinc ad p̄t̄m de hoc m̄-
to ad regnū celoz: de uita morta-
li ad uitam et̄nā de uita t̄na ad
uitā celestem: de uita corrupti-
bili ad incorruptiōē de tribula-
tionis commutatione ad p̄t̄ā se-
mitate. Ideo p̄tis q. commutatio
p̄t̄m titulus ē. Eam g. commuta-
tionis n̄re id ē: ip̄am dñi passio-
ne n̄amq. in tribulationib; uocē
intra p̄t̄m ad uitā: cognos-
cā cōgemiscā: & audiendo
cognoscendo. & gemiscendo mite-
mur: ut impleat̄ inob̄ titulus
p̄t̄m p̄tis q. commutabitur.

Saluum me fac d̄s: qm̄
intrauerunt aque
usq; ad animā meā.
Granū illd̄: q̄ceptū
mundo: quo uidetur
humiles dare uoces. In orto ob-
rurū. miraturū mundo holeris
magnitudine: cui holeris semē
conceptū: auidis. Reuera enī q.
siderate semen synapis: minutū
fusiū asynabile p̄s: ut impleat̄
qd̄ dictum: uidim̄ eum & n̄ ha-
lebas sp̄tem neq; decorem. Ad̄s
autē intraisse usq; ad animā suā
dicit: quia potuerunt ille turbe
quas ad̄s nomine significat̄ huc
usq; p̄ualere ut occiderent xpm̄.
P̄ualerit ad conceptū ad tenē-
oū. ad ligandū. ad insultandū ad
colaphizandū. ad q̄spuendū. Ad
huc quo usq;: Usq; ad mortē. Er-
go intrauerunt aque usq; ad ani-
mā meā hanc q̄ppe uitam dixit
animā suā q̄m̄: illi accede semē
co potuerit. Sed n̄qd̄ hoc potest
n̄ ab ip̄o p̄mittentē. Unde g. taz
qm̄ in uitis aliqd̄ patat sic cla-
mat: n̄ q. capd̄ rāba sua p̄figu-
rat. Pass: q̄ppe ille q. uoluit: mar-
tyrē d̄ q. si uoluit. Per nāq; ita

7
p[ro]ferre passionē suā. Cum tenueris
inquit alius te p[er]tinget: & feret q[ui]
tu non vis. Quicquid enī xp̄o inherere
cupiamus: non tamen volumus. Et
ideo libenter uel potius patienter patimur:
q[ui] alii transit nō datur p[ro] quē. & coheret
animus. Nam si possemus alit[er] p[er]uenire
ad xp̄m id est ad uitam et[er]nam: q[ui]s
uelleret mori? Nam q[ui]ppe n[ost]ram id ē
consortium quoddam a[n]i[m]e & corporis & q[ui]
dam in his duob[us] familiaritate & gl[ori]
ficationis atq[ue] compaginis exponēs
quōdam loco ap[osto]l[us] ait. Hic nos domū nō
manifestam et[er]nam in celis: id ē immor
talitatem p[re]paratā nobis: qua induendi
sumus in fine eū resurrexerim[us] amictui.
Et ait. In quo volumus spoliari sed sup[er]
uestiri: ut absorbeat[ur] mortale auita.
Si fieri p[otes]t sic uellemus ait fieri immor
tales: ut iam ueniret ip[s]a immortalitas.
& in sic sum[us] mutaret nos: ut mortale
hoc uim auita absorberet nō p[ro] morte
corporis p[er]mitteret: ut in fine iterū reci
peret. Quibus g[er]manis ad bona transie
ant: tamen ip[s]o transit[ur] auita amarus
est: & h[ic] fel[icitas] q[uod] dederunt d[omi]no in pas
sione iudei. Habet ac re quoddam tole
randū: q[uod] ostendit q[uod] est aceto potare
runt. Prefigurant ergo & transformās
in se nos: ip[s]os. hoc ait. Saluum me

fac d[omi]s: q[ui]m introierunt aque usq[ue]
ad aniam meam. Potuerunt q[ui] p[er]
secuti sunt etiam occidere: s[ed] ap[osto]l[us]
quid faciunt non hatebunt. Pre
misit enī exhortationē d[omi]ni dicens:
uolite timere eos qui corp[us] occidit:
& amplius nō habent q[uod] faciunt:
sed eum timete qui h[ab]et potestatem
& corp[us] & aniam occide in gehēna
ignis. Maiore autē timore minora
contempnim[us]. & maiore et[er]nitatis
cupiditate omnia temporalia fasti
ditamus. Nam & delitiae temporales
dulces sunt: & tribulationes temp[or]
ales amare sunt. Sed d[omi]s nō bi
bat tribulationis temporalis poculum:
metuens ignem gehēnae. Q[ui]s
nō contempnat dulcedinē seculi: & h[ab]et
dulcedinē uite et[er]ne. Hinc g[er] ut
liberem[us] clamem[us]: ne forte in p[er]
fidei consentiam[us] iniquitatē: & uide
in reparabit[ur] sorbeam[us]. Saluum me
fac d[omi]s: q[ui]m introierunt aque usq[ue]
ad aniam meā. In fidei h[ic] in h[ic]o
p[ro]fundi: & nō: substantia. Q[uod] d[omi]n[us]
inim[us]. An ip[s]os q[ui] p[er]secuti sum[us].
De limo enī fact[us] h[omo]: sed isti ca
tendo a iustitia h[ic] p[ro]fundi
facti sum[us]. Quib[us] p[er]secutib[us]: & ad
iniquitatē trabe cupientib[us]: q[ui]s d[omi]s

De Cantate Toming Fortarming

Register Anm. brigging, sagging, of v. f. d. h. u. g.
S. c. n. Quintraum in mylo.

tem: & socius fieri titulo Palmi
pro his qui commutabunt. Ista autem
cum limus p. fundi eent: hesi in ill
id: tenuerunt me preualuerunt
m. occiderunt me. In fixus ergo
sum in limu p. fundi: & n: substa
tia. Quid: h: & non e suba. Non
quid nam ipse limus non est sub
stantia. An ego inherendo fcs
sum non ee suba. Quid: ergo in
fixus sum. Numquidna sic hesi
xpe. Aut uero hesi. An non sic
dicunt: in libro iob terra tradi
ta: in manus impu. In scdm cor
pus in fixus: quia teneri potuit:
& ipsam crucifixione habuit. Si
si eni clavis fixus eeo: crucifre
non eeo. Unde ergo n: substantia
a. An limus non est substantia.
Intelligam g: si potuerim adste
& non: suba. si prius inteller
erimus quid sit suba. Suba qp
pe dr & diuitiaru scdm qm di
ca habet subam & p. d. sub
stantia. Sed nuncqd hoc puta
bimus dicitu ee non: suba id est
non sunt diuitie: qm modo de

5 9 41
erat & diuitie non erant: mi
qndo eternitatis participes effecti
fuimus. Tunc sumo enim uere
diuitie: qndo nobis nichil de erit.
Potest etiam scdm hui uerbi in
tellectum accipi sensus iste ut
diceretur in fixus sum in limu p
fundi & non: substantia id est
ad paupertatem pueni. Nam hic
dicit paup & dolens: ego sum.
Dicit & ap. qm ppter uos pau
per factus: cum diues eeo: ut
illius paupertate uos ditaremini.
Ergo paupertatem suam uolens
nobis commendare fortasse dix
erit non: substantia. Ad summa
eni paupertatem puenit qndo s:
ui formam induit. Diuitie ei
que sunt. Qui cum in forma di
eet: non rapinam arbitratus est
ee equans deo. He magne in
parabilesq: diuitie. Unde ergo
ista paupertas. Quia semetipm
emanauit formam serui acci
piens: in similitudine hominu
fact: & habitu inuentus ut ho
humili aut se factus obediens

usq; ad mortē ut diceret introiet
aque usq; ad animā m. a. Adde
sup tr ortem. Quid ampli' addit
us es. Ignominia mortis. Ideo
sequit' mortem autē eēt. Magna
paupertas: sed huic erunt magne
diuitie: q; sic impleta ē paupertas
ei. ita implebunt' q; diuitie uir
te paupertate ipsi. Quātas diuitias
habet: ut de paupertate nos diuites
faceret. Quales nos factur': dedi
uitul' suis: quos diuites fecit de
paupertate sua. In f' sū in limo p
fundi. q; non est suba. Intelligitur
ano in suba: illd' qd' sum' qd' d' s' v' a.
S; hoc ad intelligendū aliquōto
difficili': quāq; res usitate sunt.
S; q; multatū ūbum: indiget
cōmūdationis: q; expositionis aliquā
tule. Euntam suntenta fuerit forā
sū in ea ū laborabūn. Dicit' hō: di
pecus: de t'ia: di' celū: di' sol. luna.
lapis mare. aer. Omnia ista sube s' t.
eo ipō quo sunt. Nāte ipē sube di
cunt'. D's: quēdā suba Nam qd'
nulla sunt si' bā: nich' omīno. S' b
stantia g. aliqd' eē est. Unde q; in
fide catholica cont' uenientā quoz
dam hereticoz sic edificam': ut
p'ēm dicam' q; filiū q; spī s' scm

unū eē substantie. Quid: unū sube.
Ubi gratia si aurum: pat' aurū: fili'
aurum q; spī s' s. Quicqd' ē pater
qd' d's: hoc filiū hoc spī sanctus.
Cum autem pater: non illd' ē qd' ē.
Pater enim non ad se: sed ad filium
or. Ad se autem d's d'r. Itaq; eo qd'
d's est: hoc ipso suba ē. Et q; eīdem
sube filius: p'culdubio q; fili' d's. At
uero qd' pater: q; n' substantie noōn
ē sed referē ad filiū: n' sic dicimus
filium patrem eē qm' dicim' filiū d'm
eē. Queris quid sit pater. Respondet'
d's. Queris quid sit pater q; fili'. Res
pondetur. D's. De solo patre in t'rogat'.
oīm responde: q; de solo filio in t'rogat'.
d'm responde. De utroq; in t'rogat': nō
uos: sed deum responde: n' sicut in
hominib; Queris qd' sit pat' abrahā:
respondetur hō: suba ei' respondetur.
Queris qd' sit fili' ei' ysaac: respondet'
hō. Eūsdē sube abrahā q; ysaac.
Queris qd' sit abrahā q; ysaac: n'
respondetur hō sed hōies. Non sic i'
diuinit. Tanta enī: ubi: sube societā:
ut ecclitatem ad mittat: pluralita
tem ū admittat. Sig' t' dictū fuerit
cū dicit' in filiū: hoc eē qd' pater:
p'fecto fili' pat' responde. Sedm s' b
stantiā t' d'ri hoc eē filiū qd' pat'

11
nunt. Nouenū rapinā arbitrat: eē se
cōstem deo tamē semetipm erimantū
formam serui accipient. Omnino
nō rapuit. S; quis rapuit: ^{ad am.}
Quis rapuit pmo: Ipse ille q̄ seduit
adam. Quomō rapuit diabolus?
Ponā sedem meā ad actionē: & ero si
mil' altissimo. Usurpauit sibi qd̄ nō
accepit. Ecce rapinam. Usurpauit qd̄
nō accepit: p̄dit qd̄ accepit: de ip̄o
calice supbie sue ei quem deipe uo
lebat ppinavit. Gustate inquit: &
eritis sicut dii. Rape uoluerunt
omninitatē: p̄diderunt felicitatē.
sue ergo rapuit: & ideo exsoluiti.
Ego autē inquit que nō rapuit: eē
exsoluebam. Ipse autē dñs p̄pinq̄s
passioni: in euāglio sic loquit. Ecce
uenit p̄nceps hui' mundi idē diabo
lus & in me meū inueniet: idē dñs
me occidat nō inueniet. S; ut sciat
q̄ uoluntatē patris mei facio: surgi
te eamul. Et ut ad passionē: solue
re qd̄ non rapuit. Quid ē enī in me
meū inueniet. Nullā culpā. An ali
quid p̄didit de domo sua diabol'
iste. Desertit: raptorū meū ap̄
me inueniet. Tamē meū rapuisse
se dicit. p̄catū attendēs: meū
usurpasse qd̄ ei nō eēt. Hoc ē

enī rapine hoc iniquitatis. Nam ab
ip̄o diabolo extorsit: quos ipse
rapuerat. Nemo inquit inuadit in
domū fortis: & uasa ei' diripit:
nisi p̄u' alligauerit fortis. Alli
gant fortis: & uasa ei' dirip
it. Certe non rapuit: sed responder
ē. Uasa ista: de domo magna mea
p̄uenit. Non furtū feci: s; furtū recepi.
Dñs tu fisti imprudētia meā. Ita ex
ore corporis. Nam: imprudētia i' ip̄o.
Nōne ipse: dei uirtē: & dei in corpore.
Nam illam dicit imprudētia i' i' a:
de qua dicit ap̄ls stultum dei ē. nō
tū eē hominib; Imprudētia meā: de
ip̄o qd̄ in me triserunt q̄ s' uideri: q̄
eē sapientes: tu scisti que fieret: tu
scisti imprudētia meā. Quid enī tā
simile imprudētie qm̄ cū hōc in po
testate. una uoce suos p̄secutores
p̄ster uoce: pateret se teneri. Flagel
lari: conspuari: colapinari. sp̄mis
coronari: ligno configi. Imprudē
tie simile: Stultū uidetur: s; stultū
hoc super om̄s sapientes. Stultū
q̄dem ē: sed & graui' q̄ndo cadit in
tiam. s; nemo sciat q̄suetudinē ag
colay: stultū uidet. Labore inagno
merit. portatur ad arā: t̄tatur
uentilatur. S; ruita p̄ela uentoz

et tempestatum et labores rustica
normis curam: dñon: munit
in horreum frumentum pro
Uent hyem: et ad purgandum
faciat p̄terit: et p̄terit
pudens: a m̄detur sed me
ho imp̄: et ita fact: Non ḡ
ille peperit s̄: quia p̄terit illi n̄ pe
p̄t: sed p̄terit omnib; et ididit
illum. et de ip̄s qui dicit me
m̄: ap̄s: et tradidit se ip̄s p̄ me.
Quia gramina et occidit in t̄m
ut monatur: fructum inquit
in reddet. Hec: m̄: p̄terit: sed
tu illam nosti. In autem si cog
crucifixerent. D̄s tu scisti imprudē
tiam meam: et delicta mea are nos
sunt abscondita. Hoc plane luci
capte: quia ex ore corporis intel
legendum est. Delicta nulla et sic
habuit. fuit delectationis suscipere
sed a consilio. Et delicta mea are
n̄ sunt abscondita: idē: scilicet
sunt et omnia delicta mea: quia
meū indisti et in cogitatione mea
indisti unumera que sanare. Sed
ubi: Utiq; in corpore: in membris
in illis fidelib; unde: in hereticis
membrū illis: ad confitebar peccata

mea. Et delicta mea inquit are n̄
sunt abscondita. Non erubescant
in me qui expectant te dñe. dñe
inquit: Rursus uox capit. Non
erubescant in me: non dicatur
inquit: tibi: de quo p̄sumebatis: n̄
dicatur illi ubi: qui uobis dice
bat: credite in deum et in me credi
te. Non erubescant in me qui expec
tant te domine: dñe inquit: Non
confundantur sup me: qui querunt
te d̄s israel. Potest et hoc et a corpo
re intelligi: sed si corpus ei n̄ unū
hommē ponat: et reuera n̄ unū
homo corpus ei: sed eugeniū
corp̄ autē: et membris constat. Corp̄
ei totum: sicut ecclesia: Merito ergo
dicit ecclesia non erubescant in me
qui expectant te dñe: dñe inquit.
Non sic affligatur ab insurgentib;
p̄secutorib;: non sic obterat ab in
udentib; inimicis meis: ab obla
tantib; hereticis qui a me exierit
et n̄: n̄t erime. nam si fuissent
erime meū forsitan p̄mansissent:
non sic eoz sc̄: idē: p̄man: ut e
rubescant in me qui expectant te do
mine dñe inquit: Non confundantur
sup me: qui querunt te d̄s israel.
Quia p̄terit: inquit: exp̄tatio

nem: opus in reuerentia faciem
meam. Nich' magnim: qd' dr sus
tinui: sed dr ppter te sustinui. Si
enim sustines qz peccasti: ppter te
sustines non ppter deum. Que eni
uobis gloria: ait petrus: si peccates
punimur & sufferat: Si autē susti
nes quia mandatū dei seruasti: ue
te ppter deum sustines: & merces
tua manet incertum: qz ppter dñm
sustinuisti obpbra. Scio enim prior
ille sustinuit: ut nos sustinere de
ceret. & si ille qui n̄ habebat qd' ei
obiciebatur: qnto magis nos: Quia
& si non habemus peccm qd' nob
obicit immū: habemus tamē alio
qd' digne in nob flagellet. Nescio
quis te futurū dicit: qz non es fur:
Audis obpbra. Non tamen sic
es fur: ut non sit aliquid qd' deo
displicet. Porro si ille qui omnino
mch rapuerat qui uerissime dixit
tuo ente uento pnceps mundi &
q̄mme mch in uenit. dicit ep̄
ator dicitur: inquit: dicitur:
insan' ut: in adignetur serue au
dite p̄me. et tunc qd' dñs audiu
it' meum: fuit: sue uenit ut
t' p̄betes examp̄i: q̄i gratis
hoc fecerit. At non p̄fici?

Quare enī ille auduit: nisi ut
tu cum audires non deficeret: Et
te tu audis & deficis: frustra ḡ
ille auduit. Qm̄ ppter te sustinui
exprobrationē: opus in reuerentia
faciem meā. In reuerentia in qd'
opus faciem meā. In reuerentia
quid: Non confundi. Demqz
quasi uita uidetur: cū dr in reue
rent' ho: Magna in reuerentia
hois: non illum erubescere. Ergo
in reuerentia: q̄i impudentia est.
Oportet ut habeat x̄anus in reue
rentiā istam: q̄ndo uenerit in
homines quibz displicet d̄s. Si
erubuerit de x̄po: delectur de libro
uuentū. Opus: ergo ut habeas
in reuerentiā q̄ndo t' de x̄po i sul
tatur: q̄ndo dr cultor crucifixi. ad
orator male mortui: uenerator oc
cisi. Hic si erubueris: mortuus es.
Sementiam cipe illi uide: q̄ neco
nē fallit. Quis me erubuerit corā
hominibz: & ego erubescam euo
corā anglis dei. Obserua ḡ si in re
uerentia frontosus esto: q̄n
audis obpbra de x̄po. Proū esto
frontosus. Quid times fronti tue:
qm̄ signo crucis x̄pi armasti.
Hoc: enī ppter te sustinui et

ipsum erat qui dixit mulieri fido:
Da michi bilere. Fidem quippe illi
fidebat. Et de cruce cum diceret
ficio: fidem illorum querebat per quibus
dixerat pater ignosce illi quia nesciunt
quid faciunt. Sed: ut homines quod
propinauerunt ficienti: Accenti. Accenti
etiam uerbi dicit. Merito de ueteri homine
propinauerunt: quia noui esse noluerunt.
Quare noui esse noluerunt: Quia
ad titulum huius psalmi tibi scriptum est:
peribis qui commutabunt: non peruenient.
Ergo operum inuenio animam meam.
Denique respicit etiam felicitas: quod
illi obtulerunt. Ieiunare elegit:
quoniam amaritudinem accipit. Non enim
intians in corpore eius amaritantes:
de quibus alio loco psalmi dicitur. Qui
amaritantes: non exaltent in semetip-
sulis. Ergo operum inuenio animam meam.
am: et factum est in inobedientiam.
Hoc ipsum in inobedientiam factum est:
quia non illi consensit hoc: ab illi ieiunauit.
Qui enim non consentit male
suadentibus: ieiunat ab ipsis. Quia per
hoc ieiunium meretur obedientiam: ut
ideo illi insisteret quia non consentit
ad malum. Et posui uestimentum meum
saccum. Jam et de sacco aliquid dicitur.
Unde: illud. Ego autem cum in mo-

6.
lesti esse in diebus cultio: quia huius
miliabam inuenio animam meam.
am. Posui uestimentum meum sac-
cum: idem opposui illi inquam seuerum
animum: meam: occultam diuini-
tatem meam. Saccusque: mortalis caro
erat: ut de peccato condempnaret
peccatum in carne. Et posui uestimen-
tum meum saccum. Et factum sum illi in
parabola. id est: in irrisione. Parabola
autem dicitur quia trahitur similitudo
de aliis: quoniam de illo maledicitur. Sic ille
ubi gratia peccat quoniam ille. Parabola est:
id est: comparatio similitudo male-
dicti. factus sum illi: in parabola.
Adversum me insultabant: quia sede-
bant in porta. In porta michi aliud:
quoniam in publico. Et in me saltebant
qui uidebant in unum. Putatis
hoc fratres christum tantum contigisse.
Eodius ille in mensis eius quingit.
Quando forte necesse erit sermo dei
phibere ebrietates. et luxurias
in aliquo uel fundo. uel oppido. ubi
non auditum fuerit uerbum domini: pa-
rum est: quia cantant: in super et in ipso
incipiunt cantare a quo phibent
cantare. Comparate nunc illius
ieiunium et illorum unum. Unum et
unum pietatis: unum superbie.

Quia me persequuntur quia vituperant
me. Ego autem orationem meam
ad te domine. Ego autem ad te
eram. Sed dominus ad te orando. Quia
tu enim maledicens. et quid agam
non habes: quia tibi iactantur non inveniunt
obprobria. et quia cum congas eum ad
iactantur non inveniunt: michi restat
tibi non orare. Sed merito et pro ipso ora
re. Ego autem orationem meam ad
te domine. Tempus beneplaciti domini. Ecce
enim sepelitur granum: et surget
fructus. Tempus beneplaciti domini. De
hoc tempore et prophete dixerunt: quod
comemoravit apostolus. Ecce nunc tempus
acceptabile: ecce nunc dies salutis.
Tempus beneplaciti domini. In mul
titudine misericordie tue: hoc est tempus
beneplaciti in multitudine mi
sericordie tue. Nam si non esset mul
titudo misericordie tue: quod nos fa
ceremus in multitudine iniquita
tis nostre. In multitudine mise
ricordie tue: gaude me in iusta
te salutis tue. Quia dixit mise
ricordie subunxit et iustitiam. Quia
misericordia et iustitias inuicem iure domini.
Quare misericordia: Dimittendo peccata.
Quare iustitias: Reddendo pro

promissa. Gaude me in iustate salu
tis tue. Saluum me fac de luto: ut
non inheream. De luto isto de quo
super dixerat: infirmus sum in limbo
profundi. et non habeo suba. Pueri quia
quod expressit bene accepistis: ad hec
audiatis expressus non est. Hinc se di
cit liberandum: ubi se ante dixit
infirmum. Saluum me fac de luto ut
non inheream. Expone hoc ipse.
Eruar ex his qui oderunt me. Ipsi
ergo sunt luto: cui inheream. Sed hoc
forte suggerit. Paulo ante dixerat
infirmus sum: modo dico saluum
me fac de luto ut non inheream:
cum secundum sententiam prorem debe
ret dicere. saluum me fac de luto ut
inheream eruido me: non agendo ut
non inheream. Ergo inhereat carne: non
inhereat spiritui. Dicit hoc ex infirmi
tate membrorum suorum. Quando forte
capit ab eo qui te premit ad iu
tatem: tenetur quod corpus tuum: se
cundum corpus infirmus es in limbo pro
fundi. Sed: quod non consentis: non
inheristi. Si autem consentis: inheristi.
Oratio ergo tua tibi sit: ut quia iustitiam
tenetur corpus tuum: non teneat anima
tua: sis liber inimicis. Eruar